
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 7/2012 - 17 pàgines

Sessió ordinària del dia 31 de maig del 2012

El dia 31 de maig 2012, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 31/2012, que és el següent:

1- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada d'immigració.

2- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei general de les finances públiques, de 19 de desembre de 1996.

3- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari, de 19 de desembre de 1996.

4- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de suspensió de l'actualització o a la revisió a l'alça de les comissions bancàries per pagaments efectuats amb targetes de crèdit electròniques.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero.
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència de la M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cincà Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Marc Vila Amigó, Ministre de Justícia i Interior; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada d'immigració.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí 30/2012, del 10 de maig.

Exposa l'informe el Sr. Gerard Barcia Duedra, nomenat ponent per part la Comissió.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic. El passat dia 27 de març la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada d'immigració i com a tal exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior va examinar en les reunions mantingudes els passats dies 12 i 18 d'abril i 3 i 8 de maig el Projecte de llei i les 18 esmenes que s'hi havien presentat, totes per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Del total d'esmenes presentades, 3 van ser aprovades per unanimitat, i 2 per majoria, mentre que una va ser retirada per ser transaccionada i aprovada per unanimitat. D'altra banda, 10 esmenes no van ser aprovades i 2 més van ser retirades.

La Comissió va acordar també per unanimitat realitzar determinades correccions ortogràfiques i formals al text així com modificar l'exposició de motius i els articles 99 i 101 per coherència amb l'aprovació de l'esmena 10, transaccionada i aprovada per unanimitat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs al torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. Gerard Barcia. Pot intervenir des de la tribuna o des de l'escó, com vulgui.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

De nou, continuant en la línia traçada per la Llei qualificada d'immigració de l'any 2002, i per la seva modificació de l'any 2007, i de manera totalment paradoxal i oposada a les adequacions introduïdes l'octubre de l'any 2010 pel govern socialdemòcrata, la força política de DA, torna a deixar de banda criteris humans i de seguretat jurídica amb la modificació de la Llei que planteja a aquesta Cambra.

El text que avui es sotmet al Consell General, obre nombroses portes a la més absoluta discrecionalitat del Govern, a l'arbitrarietat, a la improvisació, i a la discriminació.

D'allà on el Consell General hauria de ser qui regulés els fluxos migratoris, basant-se en criteris clars i segurs que combinessin humanitat i economia, la línia s'allunya cada cop més d'aquest principi per encomanar al Govern l'aplicació de manera única i exclusiva de criteris només amb visió i objectiu economicistes a determinar lliurement segons el moment i segons a qui s'adrecin.

Les nostres esmenes, evidentment rebutjades en la seva major part, volien millorar les modificacions proposades per DA a la vigent Llei qualificada d'immigració.

Nosaltres volíem que fos més en acord amb la seguretat jurídica (esmena 4 a l'article 36, ja en relació als criteris de cohesió social) i no tan tributària en la discrecionalitat portada a l'extrem, fent-la sinònim d'arbitrarietat.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata volia una Llei respectuosa de les recomanacions i directrius de l'Organització Mundial de la Salut en tot el referit a l'adequació de l'estat de salut de la persona immigrant en relació al treball previst a desenvolupar, però sense penalitzar a ningú per cap afecció que no tingués incidència amb la tasca prevista a efectuar (esmena 6 a l'article 44). Una Llei coherent amb el seu propi articulat: l'article 44 no és coherent amb l'article 12.

En aquest aspecte s'ha de recordar que l'any 2008, tant França com Espanya ja havien expressat el seu neguit al Principat d'Andorra en el marc de la comissió de seguiment del Tractat Trilateral.

Per això, i per convicció convergent amb l'obligació, el govern socialdemòcrata, ja he dit a l'inici de la meua intervenció, l'octubre de l'any 2010 va adaptar adequant-lo als compromisos contrets a nivell internacional, i de conformitat amb els principis fonamentals de la declaració dels Drets Humans integrats en l'ordenament jurídic andorrà, el reglament regulador de les revisions mèdiques, eliminant del mateix el criteri economicista i afegint-hi la consideració a les malalties o incapacitats físiques o psíquiques incompatibles amb el desenvolupament del treball.

Fins i tot un conseller demòcrata, avui present en aquesta Cambra, va ser testimoni privilegiat de la queixa expressa de l'Estat espanyol respecte a la sistemàtica i requisits de les revisions mèdiques i de les condicions de salut dels immigrants, i del ple suport que va rebre aquella queixa per part de l'Estat francès amb la participació activa del llavors ambaixador senyor Gilles Chouraqui.

Aquest conseller recordarà de ben segur que, deixant de ser només testimoni, va actuar afirmant la necessitat de valorar la situació i de veure en quina mesura el tema de les proves mèdiques afectava a l'aplicació del conveni. Llàstima que avui comprovem que les seves paraules van caure a l'aigua i es van ofegar.

D'altra banda, no considerem ètic que una categoria de residents andorrans pugui adquirir aquest estatut residint solament una quarta part de l'any natural al Principat d'Andorra (esmena 9 a l'article 95, i 11 a l'article 98). 90 dies per any són molt pocs. Pensem que el termini mínim de residència hauria de ser de 183 dies, o sigui la meitat de l'any natural.

M'explico: quan dic que no ho considerem ètic, ho dic perquè, amb la llei que s'aprovarà, qui vindrà a residir al Principat d'Andorra en la categoria afectada esdevindrà resident andorrà només amb 90 dies de residència, la qual cosa li generarà la tranquil·litat d'un estatut adquirit, a tots els efectes, ja que se li haurà atorgat obertament "l'etiqueta" de resident andorrà.

Ara bé, de cara al seu país d'origen, en el qual aquesta persona hagi de justificar la seva qualitat de resident andorrà, aquesta "etiqueta" no li serà ni útil, ni reconeguda, perquè cap país reconeix l'adquisició de residència a efectes fiscals si l'afectat no resideix fora del seu propi país com a mínim 183 dies.

De nou, senyors consellers de DA, s'està intentant fer una mena d'invent propi que no només va a contracorrent del que s'estila, sinó fins i tot del que s'obliga.

En una paraula, en aprovar aquesta modificació de la Llei que avui proposem, estaran creant un fals segell d'estatut de resident andorrà.

I tot això, en detriment d'aquells ciutadans i ciutadanes que vulguin creure en Andorra. Però sobretot en detriment del nostre país, al qual vostès cada cop tracten amb menys serietat.

La mateixa consideració relativa al temps de residència real i efectiva s'aplica a l'esmena 12 efectuada a l'article 100. I respecte a aquesta esmena, de nou, lamentem la permanent discrecionalitat, manca de transparència i seguretat jurídica, amb tota l'amplitud per transformar-se en arbitrarietat, que el Consell General donarà al Govern ja que li atorga plens poders per apreciar si la persona sol·licitant de l'autorització de residència per

raons d'interès científic, cultural i esportiu compleix les condicions per entendre que gaudeix del reconeixement internacional pel seu talent en el món de la ciència, la cultura o els esports.

Aquest extrem també s'aplica respecte a l'esmena 17 que proposàvem en relació a l'article 151. En aquest article la inseguretat jurídica que comporta la línia que es dibuixa i la feixuga càrrega que es fa portar al ministre són autèntiques armes de doble tall.

Nosaltres no podem ni entendre, ni compartir, que es vulgui deixar al total i lliure criteri d'un ministre:

la valoració dels fets que motiven la incoació de l'expedient,

la decisió de la sanció i la determinació de l'import d'aquesta,

l'avançament o l'arxiu de l'expedient corresponent.

Perquè tan ampli arbitri és sinònim de discriminació segura. Encara que es vulgui evitar. Si no hi ha predeterminacions fixades, és impossible tractar els casos amb criteris de total equanimitat. A més, compte tingut de la coloració penal de les sancions administratives, una disposició com la que avui prosperarà contravé, perquè la llei no posa cap mínima base d'aplicació, el principi de legalitat.

Finalment, entenem que és inacceptable que una Llei, a més de permetre la desigualtat de tracte vagi fins a posar les bases perquè es produeixi tal desigualtat, i fins i tot l'impulsi, tot impunement. Una consideració d'aquesta naturalesa vulnera l'article 6 de la Constitució del Principat d'Andorra.

Per acabar, constatem que les esmenes del Grup Parlamentari Socialdemòcrata números 13 a l'article 102, 14 a l'article 103, 15 a l'article 105, i 16 a l'article 106, tampoc han prosperat.

I no entenem com els consellers de DA poden ser tan flexibles amb els elements garantistes per la persona, pels drets de tothom, i també per les obligacions de tots, al punt de desvestir de seguretat jurídica allò que hauria de quedar resguardat, per la tranquil·litat de tots; i alhora, tan inflexibles envers una estructura tan humana com és el reagrupament familiar.

Endurint fins i tot anteriors postures liberals, especificant per tal d'endurir els requisits dels ascendents a càrrec i negant al mateix temps l'equiparació entre les parelles de fet estables degudament formalitzades i el matrimoni a la llei.

Això sí, mantenint els criteris d'apreciació del Govern en molts punts també d'aquest àmbit, deixant sense obligació de regular aspectes que s'han de fixar necessàriament amb antelació perquè no es produeixin excessos de discrecionalitat i, oblidant pel que fa al reagrupament familiar, els principis humans més elementals, com el de protecció a la

família, i no només la família entesa a partir del matrimoni, sinó de les unions de parella formalitzades, ara ja admeses arreu del món.

No estranyarà, per tot el que acabo de dir, que la modificació de la Llei qualificada d'immigració prosperi sense els vots del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per part del Grup Parlamentari Demòcrata la Sra. Meritxell Verdú.

La Sra. Meritxell Verdú:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Demòcrata ha examinat el Projecte de Llei de modificació de la Llei qualificada d'immigració. En aquest sentit vol palesar que la regulació tradicional de les autoritzacions d'immigració ha girat al voltant de la dicotomia existent entre les dues possibles situacions sota les quals una persona estrangera podia accedir a la residència andorrana. D'una banda, la dels immigrants que entraven en territori andorrà amb l'objectiu d'exercir una activitat professional assalariada o no i s'incorporaven al mercat laboral i de serveis nacionals d'acord amb el text refós d'acord amb la Llei qualificada d'immigració de data 14 de maig de l'any 2002 amb les seves successives modificacions. I d'altra banda, la dels que estableixen la seva residència a Andorra sense voluntat d'exercir cap activitat laboral d'acord amb la Llei qualificada 17/2006, del 30 de novembre de residències passives.

Deixant al marge altres situacions ja considerades normativament i que contaven amb un comportament híbrid entre les dues situacions ja esmentades -com la dels estudiants i els investigadors-, s'ha observat l'oportunitat de donar entrada en l'ordenament andorrà a noves tipologies de règims d'immigració. És el cas de les persones estrangeres que sense encaixar pròpiament en cap de les situacions esmentades, és a dir, sense tenir voluntat d'integrar-se plenament en el mercat laboral i de serveis nacionals però tampoc de romandre en situació totalment passiva i gaudint d'un cert nivell de qualificació professional o d'un reconegut prestigi en els àmbits cultural, científic o esportiu desitgessin accedir a la residència andorrana mantenint la seva activitat professional en l'esfera corresponent amb projecció internacional. Per raons d'urgència legislativa la regulació de les residències passives es va aprovar per primera vegada l'any 1996, va ser objecte d'una llei específica i es va mantenir des d'aleshores en un cos normatiu separat del comú en

què es regula el règim jurídic de la immigració en territori andorrà.

Quinze anys després d'aquella regulació inicial s'ha estimat convenient per motius de correcta sistemàtica legislativa, incorporar la regulació que fins ara es trobava continguda a la ja esmentada Llei 17/2006 en la norma general reguladora de la immigració. Per això, l'esmentada regulació s'ha inclòs amb les necessàries adaptacions encaminades a encaixar-la a la present llei com un capítol específic dins del nou títol novè d'aquesta última.

Per donar cabuda a aquestes noves categories de residents s'han creat dues noves tipologies d'autoritzacions: les autoritzacions de residència per a professionals amb projecció internacional i les autoritzacions de residència per raons d'interès científic, cultural i esportiu. Ambdós tipus d'autoritzacions han quedat emmarcats dins de les denominades autoritzacions d'immigració de residència sense treball, que és la nova rúbrica sota la qual també han estat anomenades les antigues autoritzacions de residència passiva.

Finalment, la reforma que aquesta llei introdueix certes modificacions en el règim de les fins ara anomenades les residències passives. En primer lloc, aquestes han passat a denominar-se residències sense activitat lucrativa i en segon lloc, s'han revisat alguns dels requisits necessaris per a l'obtenció de l'autorització corresponent. Com a novetat més significativa en aquest punt, la nova regulació exigeix que els sol·licitants de l'autorització assumeixin el compromís -el compliment del qual hauran de justificar a posteriori- de dur a terme inversions en actiu situats a Andorra de forma permanent i efectiva d'una quantitat almenys de 400 mil euros. A banda també, el titular principal d'una residència sense activitat lucrativa haurà de fer efectiu i dipositar a l'Institut Nacional Andorrà de Finances l'import de 50 mil euros no remunerats. A més, el titular principal també haurà de dipositar l'import de 10 mil euros no remunerats per cadascuna de les persones al seu càrrec que adquireixin la condició de resident sense activitat lucrativa. En aquest punt, a més, la regulació andorrana passaria a alienar-se amb alguna de les principals jurisdiccions estrangeres en què s'estableixen règims d'índole similar.

Així doncs, i per tot l'exposat el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport al Projecte de Llei de modificació de la Llei qualificada d'immigració per la millora tan qualitativa com quantitativa del text tenint en compte també que dit projecte no ha de suposar cap despesa addicional per a l'Administració general.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern?

Intervé el ministre, Sr. Marc Vila.

El Sr. Marc Vila:

Gràcies Sr. síndic

El Projecte de Llei de modificació de la Llei qualificada d'immigració és la concreció d'un dels compromisos contrets pel cap de Govern en el seu discurs del mes de setembre passat, en el marc del procés d'obertura econòmica, però també d'obertura conceptual, que és prioritat del Govern d'Andorra. És un projecte ambiciós, però d'abast limitat, en la mesura que afecta essencialment a una sola de les categories d'immigrants, la dels anomenats fins ara residents passius. Vagi doncs per endavant que la present modificació es centra en plantejar d'una altra manera el règim d'aquells residents que no s'integren al mercat de treball andorrà i deixa per tant substancialment inalterada la regulació material del règim d'autoritacions de residència amb treball.

I aquí hi ha una primera controvèrsia entre el plantejament d'aquesta llei i entre -tal com ens ha explicat el Sr. Barcia- i nosaltres mateixos. Aquesta llei està pensada sobretot, enfocada, amb el tema de residents passius, residents que no entren en el mercat de treball i és una llei que l'hem volgut posar.

S'introdueixen tres motius d'anul·lació de la residència sense necessitat d'expedient a fi de regular el buit legal existent i d'harmonitzar-lo amb la nova regulació de les residències sense treball.

S'introdueixen petites modificacions de detall en matèria d'infraccions, sancions i procediment i s'harmonitza la competència sancionadora que fins ara es trobava contemplada de forma dispersa.

Residents passius, residents que no entren en el mercat de treball. I és una llei que l'han volgut posar, integrar a dins el marc general de la immigració sense entrar en el fons de tot el tema del bloc general d'immigració.

Vista la intervenció del Sr. Barcia, dient sobretot basada en els temes especialment sobre residències passives en parlaré després, però dels temes que no són estrictament de residències passives, parlant de discrecionalitat, etc, etc... jo he de dir, i potser en parlaré després més endavant en el torn de rèplica i d'entrada he de dir que discrecionalitat no n'hi ha.

Hi haurà un reglament, estiguin tranquils, hi haurà un reglament -l'estem a punt d'acabar- on totes aquestes inquietuds expressades de discrecionalitat o d'arbitrarietat seran jo crec àmpliament subsanades, perquè per exemple en el criteri per saber com es donaran les autoritzacions d'interès cultural o els residents per interès cultural, científic, o esportiu,

doncs hi haurà un bon catàleg de títols i elements objectivables.

Per tant, dic doncs, que es tracta d'un projecte ambiciós en tant en quant, la idea-mare que regeix aquesta llei no és altra que la pretensió de reforçar la plaça andorrana com un lloc atractiu per a què s'hi vinguin a instal·lar persones físiques que, ja sigui per la seva capacitat d'aportar capital o pel seu talent professional coadjuvin a crear riquesa i a reactivar l'economia.

Les principals novetats són bàsicament dues:

Una, la incorporació de noves tipologies de residents, l'eix definidor de les quals és el talent.

Dos, l'exigència d'un major compromís econòmic amb Andorra, d'ara en endavant els residents passius els passaran a anomenar residents sense activitat lucrativa.

A l'hora de donar forma a aquest nou règim jurídic, s'ha cregut convenient, per raons de tècnica legislativa integrar-ho, doncs en un sol bloc, en el bloc general d'immigració i s'ha aprofitat també per fer una sèrie de correccions però purament tècniques sense entrar en el fons dels temes. Ja hi haurà el moment de fer una avaluació general per part dels serveis del Ministeri i de tots plegats, d'avaluar generalment tot el model general d'Immigració amb treball.

Anant al nucli de la reforma, el projecte introdueix una nova categoria general: residents sense treball que consta de tres subcategories, residències sense activitat lucrativa (que són els antics passius), professionals amb projecció internacional i residències per raons d'interès cultural, científic i esportiu.

Una primera reflexió a fer és que la present reforma vol afavorir l'arribada de residents que tinguin realment la seva residència principal, que traslladin els seus centres d'interessos i que aportin riquesa a la societat andorrana ja sigui amb patrimoni, ja sigui amb capital humà o talent, ja sigui beneficiant el consum intern.

Pel que fa a la primera subcategoria, els residents sense activitat lucrativa, s'introdueixen dues novetats majors (ja les ha dit el Sr. Barcia) : la reducció de 183 a 90 dies, amb la voluntat d'equiparar Andorra a les places competidores pels perfils buscats, Suïssa, però també Bèlgica, països pocs sospitosos de regalar o subhastar residències.

I en segon lloc, al Projecte de Llei, es canvia l'antic requisit del dipòsit simple de l'INAF de 30.000€ per una inversió de 400.000€ en béns immobles, deute públic o dipòsits, dels quals una part ha de continuar sent un dipòsit no remunerat a l'INAF. En el decurs dels treballs parlamentaris, els grups han considerat oportú elevar aquesta quantia del dipòsit mínim de 30.000 a 50.000 € per al titular principal i de 7.000 a

10.000 per persona a càrrec, aportació que el Govern considera proporcionada i escaient.

El canvi de criteri obeeix, d'una part, a la necessitat que el nouvingut mostri un compromís econòmic amb el país que es materialitzi en una inversió raonable. Una inversió, ja sigui en el sector públic, ja sigui en el sector privat, que denoti voluntat de permanència i arrelament al país. I de l'altra, que s'envii també un senyal de rigor i de vigilància selectiva a la comunitat internacional.

Pel que fa a la segona subcategoria, de nova creació, els professionals amb projecció internacional, es tracta d'intentar captar professionals autònoms o emprenedors individuals que vulguin trobar en Andorra la plataforma adient per projectar des d'aquí i cap al món la seva activitat professional. El projecte de llei acota específicament que la seva activitat haurà d'estar dirigida en un 85% com a mínim cap a l'exterior, de forma que no es vegi pertorbat el mercat de treball nacional. Però alhora es facilita, per tal de poder aprofitar també en part el *know-how* d'aquest professional a nivell intern, que aquest pugui realitzar fins a un 15% de la seva activitat localment, de forma que la comunitat andorrana també en surti enriquida.

La tercera subcategoria, els residents de reconegut prestigi en els àmbits científic, cultural o esportiu, vol donar cobertura normativa a les residències d'aquelles persones que, en els àmbits corresponents, vulguin fer d'Andorra el seu lloc principal de residència i alhora mantinguin la seva activitat arreu del món. Es tracta de prestigiar el nom de la plaça andorrana amb personalitats que ja tenen una llarga trajectòria internacional i que no només no interfereixen en el mercat local, sinó que a més poden ser font d'inspiració per atreure altres residents sense treball pel sol fet d'haver triat Andorra com a país de residència principal.

De forma complementària, i més enllà pròpiament del nou règim de residències passives, el Projecte de llei fa un seguit de correccions tècniques, modificacions de coherència global i petites aportacions que supleixen buits legals identificats en la pràctica diària de la llei. Per esmentar-ne alguns, només a títol merament descriptiu, n'esmento tres:

Es regula el concepte de "pràctiques formatives", que fins ara no trobava empar legal, i que permet el sojorn a les Valls de persones estrangeres treballant en pràctiques formatives de forma no remunerada, sense que s'integrin al mercat laboral.

Es reforça el criteri de cohesió social amb l'elevació a rang de llei del que ja es venia fent a la pràctica d'exigir l'obligatorietat de fer ús del Servei d'Ocupació prèviament a la presentació d'una sol·licitud d'autorització d'immigració inicial.

I aquí vull dir que malgrat no hi hagi un reglament, a la pràctica es fa i es continua fent, i és una bona manera de donar-li i un rang, i un rang normatiu.

Es ceneix el reagrupament dels ascendents a càrrec a aquelles persones que tinguin un mínim de 65 anys o estiguin jubilades, per tal d'evitar que es produeixin situacions contràries a l'esperit de la llei.

En definitiva, el Govern considera que el Projecte de llei avui examinat contribueix a fer d'Andorra un lloc més obert i atractiu per a persones que responguin a uns perfils d'alta qualificació, talent o alt poder adquisitiu. I al mateix temps, garanteix, d'una forma completament en plena seguretat jurídica, que la vinguda d'aquestes noves tipologies de residents aporti, però també generi, més riquesa i sigui un dels factors que ajudin a reactivar la nostra economia.

Gràcies, Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Obrim un segon torn d'intervencions.

Per part del Grup Socialdemòcrata?

Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, em contesta el Sr. ministre que en aquesta llei no hi ha discrecionalitat. Sr. ministre, en l'article 100 "concepte de residents per raons d'interès científic i cultural i esportiu" el mateix article diu: "...". A aquests efectes Govern té plena discrecionalitat per apreciar si la persona sol·licitant de l'autorització de residència per raons d'interès científic i cultural i esportiu, compleix les condicions per entendre que gaudeix del reconeixement internacional pel seu talent en el món de la ciència, la cultura o els esports.

Bé, quan vostè ens diu que no hi ha discrecionalitat... home miri, Sr. ministre, si la mateixa llei literalment agafa la paraula "discrecionalitat". A demés -ja ho vam dir en el si de la comissió i avui ho repetim aquí- no entenc per què s'ha volgut donar aquesta potestat discrecional al ministre perquè moltes vegades més que ser un avantatge pel Govern de torn i pel ministre de torn, serà un inconvenient perquè es trobarà sovint entre espasa i paret. Per tant, insistim, no entenc aquesta discrecionalitat en una llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part del Grup Demòcrata?

No hi ha intervenció.

Per part del Govern?

Sr. Marc Vila.

El Sr. Marc Vila:

Sí, a veure jo no sé si he dit discrecionalitat, però en tot cas el que sí que vull dir és que una cosa és l'arbitrarietat i una altra cosa és la discrecionalitat, ben diferents per cert. El que he dit és que no hi ha arbitrarietat i que aquest Govern no farà les coses arbitràriament. Una altra cosa és que n'hi hagi, que n'hi ha d'haver-hi en tota decisió d'aquest tipus i altres països com Mònaco, molt clarament. A Singapur hi ha uns marges de negociació i discrecionalitat dels governs molt més amples que aquí, sí que hi ha d'haver-hi d'alguna manera per anar més enllà dels criteris objectius. En el reglament -tal i com he dit abans que estem preparant- ja hi haurà tota una sèrie de criteris objectius o alguns criteris que es puguin objectivar però sempre hi haurà un marge per avaluar i valorar quin és -quan sigui una cosa molt clara- evidentment, no? Però quan hi hagi dubtes hi haurà un marge per avaluar que és el talent, com es pot fer, com es pot objectivar d'una manera matemàtica, impossible. Ha d'haver-hi un cert marge de l'autoritat o de responsable polític per valorar i avaluar segons les circumstàncies econòmiques-socials del mercat andorrà si una persona té o no les qualitats o els requisits suficients o necessaris per entrar. Jo crec que més aviat és un falç problema, perquè tant de bo en tinguéssim molts de dubtes i que vingués molta gent. Perquè en general si hi ha d'haver persones amb prestigi, amb títols, o guardons el reglament dirà si han de portar títols guardons, premis, reconeixements acadèmics, etc., i els portaran. Tant de bo en vinguin molts, i probablement aquest serà, com tantes altres vegades passa, un falç problema.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, el problema no és que n'hi hagi molts o que n'hi hagi pocs, molt breument. El problema és que sigui una Llei que contempla discrecionalitat, molt fàcilment pot haver arbitrarietat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha més intervencions, doncs, obriríem a continuació un breu termini de temps per poder votar.

Sr. secretari, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

21 vots a favor, 5 en contra, 1 abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de Llei.

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de la Llei general de les finances públiques, de 19 de desembre de 1996.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 23/2012, del 18 d'abril. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 31/2012, de l'11 de maig.

Intervé pel Govern per llegir el criteri, el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

No sé si li semblaria bé al Sr. síndic. En aquest punt de l'ordre del dia tractem la Proposició de llei de modificació de la Llei general de les finances públiques, en el següent punt de l'ordre del dia la modificació de la Llei de les bases de l'ordenament tributari: els criteris són exactament iguals. Faria una sola lectura i serviria, en tot cas, pel debat de les dues proposicions de llei.

El Govern ha examinat les Proposicions de llei de modificació de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, i la Proposició de llei de modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari, de 19 de desembre de 1996, ambdues presentades pels cònsols majors i menors dels set comuns del Principat, publicades al *Butlletí del Consell General* número 23/2012, del 18 d'abril del 2012, i, d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta el criteri següent:

D'acord amb el text presentat, l'única finalitat d'ambdues Proposicions de llei és la modificació del règim d'interrupció de la prescripció, previst a l'article 7.2 de la Llei general de les finances públiques i 41.2 de la Llei de les bases de l'ordenament tributari, i té per objecte que, en cas

d'interrupció de la prescripció, el termini de prescripció comenci a córrer de nou des de la producció del fet interruptor, sense que es pugui computar el termini transcorregut abans de la interrupció.

És a dir, la modificació consisteix en "posar el comptador a zero" cada vegada que el període de prescripció s'interrompi.

Amb la redacció actual de l'article 7.2 de la Llei general de les finances públiques, i 41.2 de la Llei de les bases de l'ordenament tributari, en cas d'interrupció de la prescripció, el que s'ha de beneficiar no perd el temps transcorregut abans de la interrupció si es renova la inactivitat del creditor.

D'acord amb els antecedents que acompanyen les Proposicions de llei, la finalitat d'aquestes modificacions és evitar o limitar els perjudicis soferts pels comuns derivats de la manca d'execució en seu judicial dels seus actes administratius, mentre no es disposi d'una legislació que permeti a les administracions públiques desenvolupar prerrogatives d'autotutela executiva.

El retard en l'execució dels actes administratius com a conseqüència d'un funcionament anormal de l'Administració de justícia, és un fet, i així ho ha reconegut el Tribunal Superior de Justícia mitjançant sentència dictada el 16 de desembre del 2011, que condemna l'Estat a pagar la quantitat de 265.313,12 euros com a responsable d'aquest funcionament anormal de la Justícia.

Aquest és un problema que també pateix l'Administració general. Actualment es troben en execució davant de la Secció Administrativa de la Batllia 21.811 expedients en concepte de deutes tributaris, que sumen un import de 16.211.594,32 euros, i la modificació proposada beneficiaria també, per tant, a les finances de l'Estat.

El Govern té un interès especial a vetllar per la liquidació i el cobrament dels drets econòmics de les finances públiques, perquè d'una banda és la garantia del bon funcionament del sistema tributari, i perquè d'altra banda assegura el finançament de l'Estat per fer front a les seves necessitats.

Per aquest motiu, el Govern comparteix les propostes de modificació de l'article 7.2 de la Llei general de les finances públiques i 41.2 de la Llei de les bases de l'ordenament tributari, presentades pels cònsols, per garantir que totes les administracions públiques obtinguin el termini suficient per cobrar els seus drets econòmics mentre no hi hagi una normativa que possibiliti l'execució dels actes administratius per la mateixa Administració.

No obstant això, el Govern considera que la modificació dels articles esmentats que es plantegen conjuntament, no són suficients per assolir la finalitat proposada, perquè la llei que determina les

competències tributàries i financeres dels comuns és la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals, que conté una disposició similar respecte de la prescripció, en el seu article 56.2, i que estableix, llegeixo literalment l'article:

"La prescripció queda interrompuda si el deutor reconeix el deute de forma fefaent davant l'Administració comunal o aquesta li n'exigeix el pagament, també de forma fefaent. En cas d'interrupció de la prescripció el deutor no perd el temps transcorregut abans de la interrupció."

Per aquest motiu, el Govern adverteix de la necessitat de modificar també la disposició suara transcrita, que és norma especial respecte de la Llei general de les finances públiques, i s'aplica amb preferència en el cas dels comuns.

En aquest sentit, el Govern presentarà en breu un projecte de llei de modificació de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals que incorporarà aquest aspecte.

Aquest és el criteri que el Govern sotmet a la consideració del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara en el temps de les intervencions dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres també farem una única intervenció per les dues proposicions de llei que examinem avui.

Proposicions que s'han presentat a iniciativa dels comuns i que tenen, com acaba d'exposar el ministre en plantejar el criteri del Govern, una idèntica motivació: l'anormal funcionament de l'Administració de Justícia en l'execució dels actes administratius.

Aquest anormal funcionament ha fet que la pròpia Administració de Justícia, -també s'acaba de recordar aquí-, constatant que havia transcorregut el termini legal de prescripció de tres anys, acordés sovint l'arxiu dels actes administratius d'execució instats pels comuns i que la Batllia no havia tramitat amb la diligència necessària.

Tot plegat ha portat ja, com es recorda en l'exposició de motius d'ambdues proposicions, al Tribunal Superior de Justícia a declarar la "... responsabilitat de l'Estat com a conseqüència d'aquest anormal funcionament de la Justícia."

Les proposicions, la presa en consideració de les quals el nostre grup parlamentari votarà favorablement, intenten superar aquest anormal funcionament, i ho fan de manera que comenci a córrer de nou el termini de tres anys de la prescripció a comptar de la interposició de la demanda d'execució judicial. O, dit més planerament, que els tres anys a partir dels quals hi ha prescripció i no es poden reclamar les quantitats objecte d'execució judicial comencin a córrer a partir del dia en què els comuns hagin portat l'expedient d'execució a la Batllia.

Ens sembla que aquest mecanisme pot ajudar.

Ara bé, que pugui ajudar no ens ha de fer perdre de vista que ja des d'ara hem de tenir ben present que si la Batllia no millora, i no millora, jo diria, sensiblement, la seva tramitació de les execucions judicials i el seu endarreriment continua augmentant, ens podrem trobar ben aviat que, malgrat partir de zero en el còmput de la prescripció el dia de la interposició de la demanda d'execució, es podrien tornar a produir casos de prescripció tres anys després.

Amb el ben entès que en cap cas, al nostre entendre, es podria admetre, una nova ampliació del termini si es vol mantenir l'Estat de dret i la seguretat jurídica. Precisament per això, ja n'he parlat informalment amb el president del Grup Parlamentari Demòcrata, de la nostra intenció de comentar la introducció d'alguna esmena a aquestes proposicions de llei que permeti garantir, tot i facilitar l'execució que es busca, i per això es vota la presa en consideració, garantir, -insisteixo-, la seguretat jurídica pels administrats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

Té la paraula el Sr. Xavier Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com està desenvolupant-se el debat, jo també faré una sola intervenció pels motius obvis que estem parlant de dos proposicions de llei diferents, de modificació de dues lleis diferents, però que també van enfocades en la mateixa problemàtica i basades bàsicament en modificacions molt semblants.

Així doncs, les dues proposicions legislatives que presentades avui pels set comuns del Principat proposen modificar l'article 41.2 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, a més de l'article 7 de la

Llei general de les finances públiques, ambdues lleis del 19 de desembre del 1996.

Cal recordar que els dos articles que es pretén modificar defineixen el termini de prescripció que té l'Administració pública, per liquidar els deutes tributaris per exigir els deutes liquidats o també per imposar sancions pecuniàries.

En aquests casos el pagament quedaria prescrit als tres anys de la realització de la infracció o de la generació del deute.

Així doncs, les dues proposicions de llei volen dotar l'Administració d'eines legals per tal d'interrompre aquest termini de prescripció, i a més permetre-li obrir un nou termini de tres anys, és a dir, utilitzant termes que estaven en el criteri del Govern, posar el "comptador a zero".

Els set comuns argumenten que els retards a la Batllia relacionats amb la demanda d'execució dels deutes administratius fa que moltes vegades els crèdits al seu favor prescrivin. Això comporta que molts deutes deixin de poder cobrar-se.

Des del Grup Demòcrata donarem suport a totes les iniciatives que permetin recaptar els prop de 22 milions d'euros, 16 dels quals de Govern, impagats a favor de l'Administració, i bloquejats a la Batllia. A més, també donarem suport a aquesta modificació legislativa que evita el greuge comparatiu entre ciutadans que assumeixen les seves obligacions i d'altres que les esquiven.

Per tant ja els avanço que el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei general de les finances públiques, com també votarà a favor de la Proposició de llei de modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Entenem que l'Administració pública ha de tenir suficients garanties per cobrar els crèdits al seu favor.

Malgrat la nostra intenció de vot, també voldria expressar certs dubtes i inquietuds que s'han generat en el primer anàlisi d'aquestes dues proposicions de llei.

En primer lloc, perquè, d'entrada el debat es centra en la preocupant situació que viu la justícia andorrana. Ens adonem que el sistema és del tot ineficient. Efectivament el nostre sistema judicial viu una situació de bloqueig, impropï d'un país modern, que aspira desenvolupar canvis estructurals importantíssims, i a la recerca de paràmetres de productivitat d'alt nivell. Aquets fets ens obliguen a reflexionar sobre els recursos amb els quals hem de dotar un dels pilars bàsics del nostre Estat de dret, com és el sistema judicial.

Celebrem que el Govern plantegi mesures per tal de solucionar les carències existents, però també li demanem celeritat en aplicar-les.

A banda de l'increment de mitjans que reclamem pels òrgans judicials, hem de dir que les dues proposicions de llei tal com estan formulades també ens generen dubtes.

Dubtes que s'originen quan es vol donar curs a uns procediments que eliminen de facto la prescripció de les obligacions contretes pels administrats.

Durant la meua exposició, ja he manifestat que el Grup Demòcrata recolzarà qualsevol proposta per evitar que una part de la ciutadania esquivi les seves obligacions enfront de l'Administració.

Ara bé, també trobem desproporcionat que es vulneri el principi de prescripció tal com es desprèn en aquestes dues proposicions de llei.

Entenem que les obligacions dels administrats també han d'anar acompanyades de drets i la prescripció n'és un.

Per tant, creiem que aquest punt hauria de revisar-se en comissió legislativa un cop s'hagin entrat a tràmit els dos textos analitzats.

D'altra banda, també comprovem que s'estan donant solucions a l'Administració pel que fa el cobrament dels seus impagats, mentre que en data d'avui no queda resolta la problemàtica que molts particulars i empresaris del país pateixen cada cop amb més intensitat respecte a l'impagament dels seus crèdits.

És per això, que tot i reconèixer l'interès general que tenen els deutes a favor de l'Administració, i que cal trobar-hi solucions, no voldríem oblidar la problemàtica que avui viu la societat civil amb el tema de la morositat.

Sóc conscient que aquest debat no toca avui, i per tant no m'estendré més, però amb aquestes dues proposicions de llei estem impulsant mesures per evitar l'impagament definitiu dels deutes a favor de l'Administració, instruments legals que no es fan extensibles a la resta de la ciutadania. Per la qual cosa veiem una anomalia que voldríem acotar en el temps. Per aquest motiu també, que durant el treball en comissió plantejarem una possible temporalitat en l'aplicació d'aquestes dues proposicions de llei.

Finalment, el Grup Demòcrata lamenta que les dues proposicions de llei no tractin el problema de socarrel. Efectivament, les respectives exposicions de motius que acompanyen aquestes iniciatives legislatives mencionen la inexistència d'un marc legal que doti l'Administració pública de prerrogatives executives d'autotutela.

Creiem fermament que hauria estat més propi reflexionar sobre aquest tipus de desplegament normatiu, és a dir dotar l'Administració pública d'eines legals per poder exercir aquesta tutela executiva. Evidentment s'hauria de definir i acotar molt bé els supòsits d'aplicació, però creiem que la

problemàtica s'hagués abordat de forma més encertada.

No oblidem que el problema de fons és el col·lapse del sistema judicial, per tant hauríem d'evitar l'empitjorament de la situació, i possiblement donant curs a expedients sense cap data de prescripció encara podríem agreujar més el problema.

Abans d'acabar, voldria recordar que els 22 milions d'euros que les administracions públiques tenen impagats a la Batllia, prop del 46%, uns 10 milions d'euros, són deutes inferiors a 100 euros, mentre que prop del 70%, és a dir 15,5 milions d'euros són deutes inferiors a 200 euros.

Tant de bo que el projecte de llei anunciat pel ministre Cinca vegi la llum, en la major brevetat possible per tal de donar curs al compliment d'aquests deutes de baixa quantia.

Des del Grup Parlamentari Demòcrata ens felicitem de la notícia, i li donarem el nostre suport el dia que es presenti davant d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir?

Té la paraula el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Serveixi aquesta intervenció per apuntar en el criteri del Govern que he llegit fa una estona relatiu a les dues proposicions presentades pels cònsols majors i menors dels set comuns d'Andorra.

Tal com els hi deia en la lectura del criteri, el Govern comparteix la motivació que ha portat els comuns d'Andorra a impulsar aquesta iniciativa legislativa.

Ho fem perquè és una evidència que des de fa uns anys l'Administració de justícia ha anat patint un progressiu col·lapse que en el cas concret que ens ocupa deriva en un perjudici per les administracions comunals que veuen com queden sense executar molt dels seus actes administratius.

Però també creu el Govern, que la solució no pot venir únicament d'anar prorrogant indefinidament els períodes de prescripció, i així a la pràctica donar temps il·limitat per l'execució dels actes administratius. Aquest és un aspecte que ja ha estat tractat pels dos intervinents anteriors i que ja queda clar que els dos grups parlamentaris estan en sintonia per resoldre treballs en comissió i en tot cas el Govern comparteix aquesta idea.

Aquesta pot ser per tant una mesura transitòria però no aborda el problema d'arrel. També ens ho deia el

Sr. Montané fa un moment. En cap cas pot ser per tant una solució definitiva.

Aquesta situació s'ha d'abordar de manera molt més global, i no únicament des de la problemàtica puntual que pateixen els comuns. La resta d'administracions públiques i altres organismes públics també pateixen les mateixes dificultats. I el mateix podem dir del sector empresarial privat o dels mateixos particulars. S'han de dir les coses pel seu nom. Avui moltes empreses entren en dificultats financeres perquè pel gran volum d'impagats i per les dificultats per cobrar per via judicial. Una realitat que s'ha vist magnificada per la crisi econòmica que estem patint. Aquesta és una disfunció que no és admissible. La ineficiència d'un servei públic no pot contribuir al tancament de molts negocis i la consegüent pèrdua de llocs de treball i tampoc no pot ser un refugi pels que sistemàticament incompleixen les seves obligacions amb l'Administració o en l'àmbit mercantil.

Per aquesta raó i per tant, des d'aquesta perspectiva, el Govern vol afrontar aquest tema des d'una visió més global. Entenem que no és un neguit només del Govern, les dues intervencions tant del Sr. Bartumeu com del Sr. Montané ho posen de relleu, però també és un neguit manifestat repetidament des del propi Consell Superior de la Justícia.

Per aquesta raó el Govern ha impulsat diverses reunions amb el propi Consell Superior de la Justícia per dissenyar i quantificar un pla d'actuació que permeti dotar la Justícia dels recursos materials i humans necessaris per garantir una administració de justícia més àgil i més eficient, amb capacitat de donar resposta a les actuals necessitats. Un cop tancat i aprovat aquest pla, si cal, s'impulsarà les mesures pressupostàries necessàries per poder iniciar amb urgència les actuacions aprovades.

A banda d'aquesta acció fonamental, des del Ministeri d'Interior i Justícia també s'està treballant en el projecte de llei que permeti a les administracions públiques desenvolupar prerrogatives d'autotutela executiva, iniciativa que descarregarà l'administració de justícia i permetrà accelerar els procediments d'execució.

Finalment dir, que tal i com ja s'anunciava en el criteri de Govern, en la sessió de Govern que va tenir lloc ahir, es va aprovar un projecte de llei de modificació de la llei de les finances comunals que entre d'altres qüestions recull i incorpora la mateixa voluntat legislativa de les dues proposicions de llei presentades pels cònsols. Així, si finalment la Cambra decideix -com ja s'ha dit- prendre-les en consideració, podran ser tractades conjuntament i es podrà assegurar la finalitat global que les ha motivat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Altres intervencions?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció?

Bé, si no hi ha més intervencions, i a la vista del que s'ha dit aquí, proposo la presa en consideració per assentiment.

Es pren en consideració la proposició de llei segons disposa l'article 104 del Reglament del Consell. S'obre un termini de 15 dies per poder presentar-hi esmenes que no poden ser de totalitat.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia, -també lligat amb aquest-.

3- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari, de 19 de desembre de 1996.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí núm. 23/2012 del 18 d'abril. El criteri de Govern ha estat publicat en el Butlletí núm. 31/2012 de l'11 de maig.

Bé, arrel de les declaracions anteriors, entenc que ni el Govern ni els grups parlamentaris volen manifestar-se, sinó que ja s'atenen al que han dit en les intervencions anteriors.

Vistes les intervencions del punt anterior, proposo també la presa en consideració per assentiment.

Es pren en consideració la proposició de llei i segons disposa l'article 104 del Reglament del Consell General, s'obre un termini de 15 dies per a poder presentar-hi esmenes que no poden ser de totalitat.

Passem ara al quart dels punts de l'ordre del dia.

4- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de suspensió de l'actualització o la revisió a l'alça de les comissions bancàries per pagaments efectuats amb targetes de crèdit electròniques.

La proposició de llei fou publicada en el Butlletí núm. 23/2012 del 18 d'abril. El criteri de Govern ha estat publicat en el Butlletí núm. 31/2012 de l'11 de maig.

Intervé pel Govern per llegir el criteri, el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de Llei de suspensió de l'actualització o la revisió a l'alça de les comissions bancàries per pagaments efectuats amb targetes de crèdit electròniques presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i publicada al Butlletí del Consell General el 18 d'abril del 2012.

I d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General manifesta el seu criteri basant-se en les següents consideracions:

El Govern comparteix amb els impulsors del projecte de la proposició de llei la inquietud per la delicada situació econòmica i la voluntat de fer ús de les potestats que la Constitució atorga a l'Estat per regular l'economia. En aquest sentit, el Govern veu amb preocupació l'augment de les comissions per al pagament amb targeta de crèdit que les entitats financeres andorranes van decidir aplicar el propassat mes de març. Per un doble motiu: el primer, per la inoportunitat de la decisió, adoptada en moments de recessió econòmica i de serioses dificultats per al sector del comerç; el segon i més preocupant, pel dany causat a la lliure competència per una mesura adoptada i duta a terme de manera coordinada. El Govern vol posar tots els mitjans per garantir que actituds lesives de la lliure competència com aquesta es tornin a produir en un futur.

D'altra banda, el Govern no considera que la regulació de la competència s'hagi de limitar a les comissions amb pagament amb targeta de crèdit, sinó que cal estendre-la a d'altres àmbits. En aquest sentit, el Govern reafirma el seu compromís d'impulsar una llei general reguladora de la competència com el marc adient per vehicular les iniciatives polítiques encaminades a garantir un desenvolupament equilibrat de la societat en el marc d'una economia de mercat.

D'entre el conjunt d'iniciatives legislatives encaminades a bastir un nou model econòmic basat en la competitivitat i la seguretat jurídica, el Consell de Ministres té previst aprovar un text regulador de la competència, un àmbit que, malauradament, no sempre ha rebut al Principat d'Andorra l'atenció que seria desitjable.

D'aquesta manera s'evitaran conductes lesives de la competència com les de l'augment coordinat de les comissions per pagar amb targeta de crèdit i qualsevol altra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé ara per presentar la proposició de llei en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Avui que aquesta Cambra s'ha de pronunciar sobre la presa en consideració de la Proposició de Llei de suspensió de l'actualització o la revisió a l'alça de les comissions bancàries per pagaments efectuats amb targetes de crèdit electròniques, en nom del meu grup parlamentari defenso aquest text perquè estic profundament convençut de la seva utilitat i de la seva necessitat.

Començaré per fer una breu cronologia per situar-nos i per intentar introduir coherència en el debat d'aquest tema que per moments sembla haver-la perdut del tot per part de DA.

El 10 d'abril es va registrar la meua pregunta a l'augment aplicat de forma concertada en les comissions per pagament amb targetes de crèdit pel conjunt de les entitats de crèdit a partir de l'1 d'abril del 2012. El cap de Govern em va respondre fent mostra d'una especial sensibilitat, i dient apreciar la pregunta perquè era d'actualitat, i a menys que hi hagués una llei que ho estipulés, no calia el permís de Govern per adoptar decisions com aquella donant a entendre que poc hi podia fer.

També em va demanar que no volguéssim quedar nosaltres el Grup Socialdemòcrata com els herois lluitadors contra les comissions bancàries, deia, quan aquestes comissions estaven previstes a l'acord monetari negociat l'any 2010 i ratificat pel nostre Govern el 2011.

Finalment, sense dir-ho clar, va donar a entendre davant d'aquesta Cambra que el Govern no volia romandre passiu davant del que permeti'm, com a l'article 32 de la Constitució. Reconec que aquell dia vaig sortir esperançat d'aquell diàleg parlamentari i també satisfet de la feina feta pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata en relació a la negociació de l'acord monetari. Un acord monetari però, que ara ja tothom sap malgrat les demagògiques manifestacions que DA va intentar fer, que no és cap obstacle, perquè es congelin durant els propers dos anys les comissions bancàries relatives a la utilització de les targetes de crèdit mitjançant una llei com la que avui es proposa a l'arc parlamentari.

Per si encara sorgís la temptació de dir o de pensar que l'acord monetari no permet que la proposició de llei que avui s'examina prosperi, apunto que per esvair-la és suficient consultar el BOPA que va ser publicat el dia 22 de desembre de l'any passat i llegir-hi que: "l'Acord Monetari estableix en el seu annex actes jurídics a aplicar, BOPA núm. 79 any 23 de 22/12/2011 pàgina 4.863, que la directiva 2009/110/CE del Parlament Europeu i del Consell del 16 de setembre del 2009, sobre l'accés a les activitats de diner electrònic, només s'ha d'aplicar a Andorra 4 anys després, -4 anys després-, de

l'entrada en vigor de l'Acord, el que situa, efectivament, l'aplicació el dia 1 d'abril del 2016.

La mateixa directiva 2009, pel que fa a l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i el seu exercici, així com a supervisió cautelar d'aquests establiments, tan sols era d'aplicació a Andorra el 1er d'abril del 2016, pàgina 4864 del BOPA.

La directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell del 13 de novembre del 2007 relatiu als serveis de pagaments en el mercat interior, no serà tampoc d'aplicació a Andorra fins el 1er d'abril del 2016, pàgina 4864 del BOPA.

I que la recomanació 94/489/CE de la Comissió del 30 de juliol del 1997, relativa a les operacions efectuades mitjançant instruments de pagament electrònic, no serà d'aplicació a Andorra fins el 1er d'abril del 2018, d'aquí a 6 anys, BOPA pàgina 4866.

En honor a la veritat, però, he de dir que passant els dies hem notat com ja ningú més de DA des d'unes setmanes ençà, ha tornat a esgrimir mai més l'Acord monetari com un problema per pronunciar-se contra la suspensió de l'actualització o la revisió a l'alça de les comissions bancàries per pagaments efectuats amb targetes de crèdit electròniques. Perquè realment no ho és.

En conseqüència ja podem assumir tots que aquell argument de l'Acord monetari no era sinó un pretext sense fonament, una mera excusa i un argument demagògic.

La Sindicatura en la reunió mantinguda al cap de 8 dies d'haver formulat la meua pregunta, el dia 18 d'abril, va acordar admetre a tràmit la Proposició de llei del Grup Socialdemòcrata de suspensió de l'actualització i revisió a l'alça de les comissions bancàries per pagaments efectuats amb targetes de crèdit electròniques, atorgant termini al Govern per avaluar el seu informe fins el dia 10 de maig. Un tràmit, dit sigui, amb tots els respectes que era una autèntica invitació al Sr. cap de Govern perquè vingués també a fer mostra d'aquell heroisme que ell mateix havia invocat davant de tots vostès pocs dies abans.

Malauradament, al llegir el criteri fet públic al Butlletí del Consell General el dia 11 de maig, em vaig adonar que, sense saber del tot per quina raó, però sospitant la força, el govern havia perdut una altra ocasió de fer prova de responsabilitat política perquè malbaratant l'ocasió de pronunciar-se i recolzar la Proposició de llei socialdemòcrata, al càrrec d'efectuar-hi les aportacions que hagués cregut convenient, va emetre un criteri sobre aquella pròpia llei, no sobre aquella pròpia llei sinó sobre un hipotètic text regulador de la competència que a menys que m'errí no està a tràmit parlamentari. No ho vaig entendre, si abans he parlat de coherència és

perquè l'he trobat a faltar en tot aquest va i ve de posicions del Govern.

Ara el que cal és que la nostra Proposició de llei rebi el vist i plau d'aquesta Cambra per poder continuar la tramitació parlamentària o no el rebi. Mentre que la posició del Grup Parlamentari Socialdemòcrata és ben clara, només faltaria, i mantinguda des del més profund convenciment, la del Grup Parlamentari Demòcrata continua envoltada de misteri. Com a mínim constatem que el criteri del Govern no ha condicionat de cap manera el grup parlamentari que li dóna suport. I no perdem les esperances que aquell grup parlamentari encara reaccioni pel bé de tota la ciutadania andorrana i no només pel bé d'uns pocs, més benestants que la resta.

Ja sé que no els faré canviar d'idea si ja tenen presa la decisió d'oposar-se a la nostra Proposició de llei, però hagin pres la decisió quina sigui, argumentaré amb tres punts de vista diferents.

Primer: les recents declaracions públiques del president del grup parlamentari de DA van deixar planejar esperances que el seu grup no giraria l'esquena a la majoria de la societat andorrana que tant recent la crisi, deixant-li imposar una feixuga immerescuda i inoportuna càrrega als pagaments efectuats amb targetes de crèdit electròniques.

Dos: no hi ha cap raó tècnica que faci inviable la nostra Proposició de llei.

Tres: per més que la nostra Proposició de llei estigui formada per només quatre curts, però precisos i suficients articles, com deia el Sr. cap de Govern amb to de no compartir-la fa pocs dies, no deixin escapar l'ocasió d'adaptar-la, al càrrec d'esmenar-la si ho creuen necessari, perquè si prospera serà un petit reconfort per la malmesa economia del nostre país, i a la qual, com a mínim de moment les iniciatives que el Govern de DA intenta aplicar a talls i cops de ribot, no fan treure cap lluentor.

Srs. consellers i Sres. consellers de DA, si em puc permetre, no s'equivoquin, no es confonguin i no vulguin confondre més la ciutadania.

La llei que reguli la competència serà la benvinguda, i nosaltres hi treballarem gustosos i amb responsabilitat. Però com que avui, ni vostès ni nosaltres tenim cap proposició a punt, acontentem-nos de continuar la tramitació parlamentària de la Proposició de llei de suspensió de l'actualització o la revisió a l'alça de les comissions bancàries per pagaments efectuats amb targeta de crèdit electròniques, i permetem-li junts de prosperar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per part del Grup Parlamentari Demòcrata, el Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Entenc la indignació de les conselleres i consellers d'aquesta Cambra quan el propassat mes de març els diferents bancs del Principat anunciaven de forma conjunta, l'entrada en aplicació de una comissió del mig per cent en la utilització de targetes de crèdit andorranes.

No solament l'entenc, sinó que la comparteixo plenament.

Comparteixo aquesta indignació, tant pel fons de la qüestió com per les formes que s'han emprat.

En el fons, la banca s'empara en què no es repercuteix tot el cost suportat, o bé, que som l'únic país del món que no aplica comissions al seus residents en detriment a les que sí que apliquen als que ens visiten.

Tot això però, ja passava fa anys i segueix passant. El que no passava abans, és que quan les coses anaven mitjanament bé per tothom, no es posaven d'acord entre ells, perquè el lliure mercat i l'afany de captació de clients podia més que la voluntat de prendre mesures conjuntes. Això mateix, avui, no tan sols està passant amb les comissions sobre les targetes de crèdit, sinó que també amb els préstecs o altres serveis bancaris.

Poc després d'anunciar aquesta mesura indignant, la pressió va fer que la banca rectificqués, només a mitges tot sigui dit, i decidís aplicar comissions només per sobre els 30€ de compra. Rectificació que no és suficient, ni de lluny, a les nostres pretensions.

Coincidirem tots plegats que el pitjor, però, han estat les formes. En la conjuntura actual, en la crisi que estem patint, no té sentit i encara menys, explicació, que la banca de forma conjunta i unilateral es posi d'acord per augmentar comissions. Com ja va expressar el ministre Cinca en roda de premsa el passat 28 de març, és una mesura totalment inoportuna pel moment econòmic que estem vivint.

Com els estava dient també, no té sentit que s'excusin en la firma de l'acord monetari -a la que ha fet referència el Sr. Barcia- que posarà en aplicació la directiva 2007/64/CE, no té sentit, perquè com ha dit el Sr. Barcia tenim 48 mesos per transcriure-la i aplicar-la. La banca podia haver esperat.

L'únic que havia de fer la banca és que cada banc, amb cadascun del seus clients, negociés les seves comissions, torejant així els braus a la plaça, i no de forma injusta i unilateral com ho han fet. La banca no ha sigut valenta i ha utilitzat la solució de facilitat buscant l'esclatxa al nostre ordenament jurídic. Bé, més que l'esclatxa, ha buscat el forat al nostre

ordenament jurídic vist que és inexistent en termes de regulació de la competència.

Pel que acabo d'explicar volem fer constar i reiterar doncs la nostra disconformitat amb la mesura adoptada, per la forma en què s'ha fet i pel moment escollit. Senyors, en prenem bona nota.

Dit tot això, creiem doncs que és imperatiu treballar pel foment de la lliure competència, per evitar les decisions sectorials i convertir-les en decisions empresarials, fomentant un mercat lliure i competitiu, fomentant la lliure elecció del client davant dels diferents serveis que l'hi puguin ésser oferts, tant en el sector bancari com en molts altres que necessiten un toc d'atenció en el mercat andorrà. Necessitem bases més clares i regles més generals.

Per desvelar-li el misteri, Sr. Barcia, no creiem en l'intervencionisme més ranci digne d'alguns estats sud-americans, no creiem en el prohibir per guanyar vots o per fer populisme. La seva Proposició de llei també no té sentit, tant en la seva exposició de motius, com en el seus 4 articles escuets.

Nosaltres, creiem en un mercat sa, un mercat que no podem protegir amb accions com aquesta Proposició de llei que posin en dubte la seguretat jurídica, modificant sobtadament i a aigües passades les regles del joc com a conseqüència d'una empenyada general i conjuntural, un enuig que com ja els hi he dit, esta però justificat i compartit.

El nostre grup parlamentari considera que el legislador, quan es parla de regular i protegir el mercat, no pot reaccionar a situacions que no l'hi agraden fent normes dirigides només a una situació concreta, sense definir unes regles del joc establertes i de caràcter general.

No ho pot fer, i menys encara a les portes d'un procés d'obertura econòmica que estem encetant. Estaríem enviant un missatge massa equívoc a les empreses que es vulguin instal·lar al nostre Principat.

Estem íntimament convençuts que el procés d'obertura i de modernització que estem iniciant, requereix el desenvolupament d'una normativa que reguli, amb criteris generals, el bon funcionament del mercat i que fixi unes pautes estables i clares que protegeixin el principi de lliure competència.

El nostre grup parlamentari farà doncs una proposta de resolució al Govern, en el marc del proper debat d'orientació política, perquè desenvolupi una llei sobre la lliure competència que pugui estar en aplicació en la major brevetat, per evitar, això sí, des de la seguretat jurídica, situacions com la que es va derivar de l'augment concertat de les comissions per al pagament amb targetes de crèdit andorranes.

Gràcies Sr síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir....

Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb l'acord monetari realment ens heu llistat una sèrie de directives i de reglaments europeus que ens diuen que es poden no complir durant aquests propers quatre anys. És cert, es poden no complir aquests propers quatre anys. Però no és un argument demagògic Sr. Barcia, no és un argument demagògic sinó un acte de responsabilitat i de credibilitat. Si hem d'anar cap aquesta línia el que no podem fer durant aquests propers dos anys és fer regulacions o reglamentacions que vagin en contra de l'esperit i la voluntat de l'acord monetari, que en definitiva és un acord que ens compromet a tots i per la qual Andorra seriosament perdria un gran grau de credibilitat no només política sinó també econòmica.

En canvi, del que estic segur, Sr. Barcia és que el vostre grup i el nostre es posaran molt d'acord amb uns principis com la visió del consumidor, la promoció de les regles de mercat, la defensa de la lliure competència o la prevenció i la sanció de les pràctiques abusives com a conceptes sobre els quals ens posarem d'acord per potenciar i per a preservar. Com també queda clar que estem d'acord en què l'augment unificat de les comissions de les targetes de crèdit proposades per totes les entitats bancàries del país el passat mes de març ha estat una decisió inoportuna i poc comprensible en un context de crisi econòmica com el que estem vivint.

No repetiré els arguments del nostre cap de Govern contra aquesta decisió responent a la vostra pregunta el passat 19 d'abril. Ja va quedar prou clar que aquesta pràctica no ha agradat ni ha estat compartida i menys avalada pel Govern. Al contrari l'actuació immediata del cap de Govern convocant el president de l'ABA va servir per obtenir una rectificació parcial de la decisió inicial, fent-se enrere en l'aplicació de les comissions en els imports inferiors als 30 euros.

Per tant, davant d'una decisió certament desencertada i lamentable de la banca andorrana, el Govern va actuar de forma decidida i va aconseguir una rectificació del plantejament inicial.

El Govern doncs, no comparteix ni el fons de la mesura especialment en el context actual malgrat saber que s'inscriu en una dinàmica inevitable des del punt de vista del compliment de les normes internacionals amb les que ens hem compromès. Però ni menys la forma d'una mesura aparentment concertada de la banca andorrana que crea un

perjudici econòmic als comerciants i al teixit productiu del nostre país.

Però tampoc comparteix la forma emprada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Parleu que estem actuant a cops de ribot, jo diria que esteu actuant vosaltres a cops de garrot o a cops de bastó, en una resposta a una actuació maldestra d'un sector de l'economia andorrana. Una reacció igualment maldestra, basada més en la llei del talió que en la llei de l'exercici de la lliure competència correctament regulada. La llei de l'ull per ull, i anem perdent, només sol aconseguir que tothom acabi sec.

Certament no són les formes d'actuar d'aquest Govern, però no per això ens quedem de braços plegats. El Govern reacciona de forma immediata, transmetent el seu clar descontentament per aquesta inoportuna i maldestra decisió, i obtenint una rectificació. Però a més, reacciona de forma racional, quan el cap de Govern va anunciar que el consell de ministres tenia previst aprovar un text regulador de la competència, doncs bé, puc anunciar que ja estem treballant sobre aquest projecte de llei de defensa de la competència, que volem entrar a tràmit parlamentari durant el pròxim període de sessions i que fonamentalment es basarà en tres pilars d'actuació. El primer, la persecució de les conductes anticompetitives; el segon el control de les operacions de concentració econòmica i el tercer, la promoció de la competència i no dubtem per les vostres manifestacions i al·lusions constants en contra dels lobbies i poders fàctics, que trobareu en el nostre projecte de llei l'empara desitjada per prevenir, evitar i actuar contra conductes abusives que poden promoure qualsevol sector de l'economia andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Altres intervencions...

Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Hem sap molt greu constatar que DA acaba de perdre una altra ocasió de demostrar que almenys, remotament, vol fer un esforç per ser la força majoritària corresponent a la majoria dels ciutadans i ciutadanes d'Andorra que en el seu dia li van encomanar la responsabilitat de traçar la línia política d'aquest país.

Sí, una altra ocasió perduda. Evidentment que cada força política d'aquesta Cambra és ben lliure de prendre les decisions que creu convenient, però en l'actual composició de l'arc parlamentari cal

reconèixer una dosi de responsabilitat política afegida envers DA perquè té quasi bé el 86% de la representació parlamentària i tot el poder de Govern, i per tant, la capacitat i del pes de les decisions. Això comporta que té el mateix percentatge de responsabilitat en el resultat de les polítiques que dissenya i porta a terme. Unes polítiques que com deia fa una estona malauradament pel conjunt dels ciutadans i ciutadanes no només no brillen gaire, sinó que per moments enfosqueixen terriblement l'horitzó. I que té d'identificat percentatge de responsabilitat en el procediment i en el resultat d'allò que, avui acaba de condemnar a no prosperar fent així un molt mal favor a tot el teixit empresarial andorrà i a la immensa majoria de la ciutadania d'Andorra.

Estic profundament convençut que totes les posicions són respectables, però també que n'hi ha de més fonamentades que d'altres i la de DA, avui no n'és cap mica, de fonamentada avui en dia. A menys que l'esforç que li demanava no el tinguis ja reservat a algun millor postor.

He d'admetre que no esperava molt de les meves peticions, però com que sóc una mica ingenu, també he de dir que almenys esperava franquesa i claredat. Si s'anava fins a l'extrem d'un rebuig total i immediat de la nostra proposició de llei.

El que em senti decebut no em treu ànims per continuar afirmant que, des del Partit Socialdemòcrata continuarem treballant en la mateixa línia per l'interès general d'Andorra i per tots els seus ciutadans i ciutadanes encara que de vegades com avui, la nostra feina acabi caient en sac foradat.

Ens esperen reptes molt importants per aquesta legislatura, tant de política interna com exterior, i és tan fràgil la situació, que els resultats de les actuacions polítiques per bé o per mal es fan sentir immediatament i a més ressonen.

Utilitzo aquesta imatge per avançar-me a allò que sovint vostès anuncien amb bombo i plateret, però acaba fracassant estrepitosament, encara que ens hi tinguin acostumats, si us plau, no n'abusin perquè ara es moment més que mai de fer bon ús del poder polític.

No cerquin a justificar més amb informes els seus errors ni a emprar-se en tecnicismes, la ciutadania sap perfectament que no necessita grans paraules ni que els polítics busquem posar-nos grans medalles, sinó que vol fets i concreció, només així obtindrem cohesió i reacció de país.

Sres. i Srs. de DA, no defraudin més, perquè una altra vegada ho han tornat a fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Començava Sr. Barcia, la seva rèplica dient que li sap greu el que està passant, doncs a nosaltres ens sap greu que continuï sense escoltar les nostres intervencions.

Vol franquesa i vol claredat? Doncs els hi donaré. Per què no defensaven vostès el comerç i la no aplicació de les comissions bancàries abans de rubricar l'acord monetari? Per què s'emparen en l'article 32 de la Constitució sobre la intervenció de l'estat en l'ordenació del sistema econòmic quan una Sentència del Tribunal Constitucional, del 3 d'abril del 95, diu clarament sobre el mateix article 32 i cito: la intervenció de l'Estat solament justificada quan hi ha "rellevància de la finalitat pública" o quan hi hagi "impossibilitat o dificultat d'obtenir la finalitat sense l'adscripció obligatòria.". Convindrà amb mi que ni un ni l'altre precepte s'adequa a aquest cas, veritat? No li facin, doncs, dir a la Constitució el que no diu.

Que vostès ens diuen que ja hem intervingut altres vegades, especialment, congelant els lloguers. En aquest cas però, sí que es tractaria d'un dret constitucional, recollit en l'article 33 de la Constitució, i a més a més els lloguers estan regulats per la llei que permet l'augment via l'IPC i per tant, mereixien una normativa imprescindible tant l'any 2008 com l'any 2010, com el passat desembre del 2011 per evocar-la.

Finalment, volia deixar pales el fet que vostès es continuen contradient a mesura que passen els dies: Volen protegir els lloguers i ens presenten una Proposició de llei de l'IVA que els incrementa de l'1%: pagarà el llogater. Es queixen de les comissions bancàries i en la mateixa Proposició de llei els hi destinen un increment del 8%: pagaran els comerciants.

I el que és pitjor, quan proposem augmentar el tipus del 9,5% al sector financer per incrementar la recaptació del Govern vostès s'hi oposen!

Ja n'hi ha prou de populisme, Sr. Barcia, ja n'hi ha prou.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern vol intervenir...

Alguna altra intervenció...

Sr. Barcia té la paraula.

El Sr. Gerard Barcia:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només dir-li al conseller, Sr. Armengol, que bé, que aquí ha fet un enumerat de coses que no... no ho entenc a què vénen al cas, i menys amb les comissions bancàries. Mirin, Srs. i Sres. de DA valdria més que d'una vegada per totes diguessin la veritat i diguin a la ciutadania que no han estat prou valents per afrontar aquest tema i que per tant, com que a vostès -ja els hi hem dit una i mil vegades, "maldament" ens fem pesats-, com que depenen fortament dels "lobbies" i dels poders fàctics no han tingut el coratge (sí, sí, per més gràcia que els hi faci), no han tingut el coratge d'afrontar aquest tema com en el seu dia es va fer amb els lloguers. Aquesta és la veritat, tot el demés és demagògia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha cap més intervenció, obriríem ara una breu termini de temps per poder votar.

(votacions)

Sr. secretari, si vol procedir a donar lectura dels resultats, si us plau?

El Sr. Carles Enseñat:

6 vots a favor, 20 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat no es pren en consideració la Proposició de llei i es declara closa la tramitació.

Havent exhaurit els punts de l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 17.25h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877